

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/14/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200370
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016200370.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Mgr. Et. Mgr. U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia sp. zn. KRPZ -BB- VO2-1-004/2015-PK zo dňa 13 .marca 2015, o kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/45/2016 - 57 zo dňa 12. júla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici spis. zn. KRPZ -BB- VO2-1-004/2015-PK zo dňa 13.03.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) bolo posúdené odvolanie sťažovateľa proti disciplinárnemu rozkazu Okresného riaditeľstva PZ v Žiari nad Hronom č. 1 zo dňa 16.01.2015 (ďalej len „prvostupňové správne rozhodnutie“), ktorým bolo sťažovateľovi podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) uložené disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie tak, že odvolanie bolo zamietnuté a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdené. Disciplinárne opatrenie bolo sťažovateľovi uložené za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorého sa dopustil tým, že ako nadriadený nezabezpečil prerozdelenie prezentačných predmetov (kalendárik na rok 2015 a jednorazové alkotesty na orientačné zistenie alkoholu vo vyдыхovanom vzduchu) na jednotlivých obvodných oddeleniach PZ v rámci Okresného riaditeľstva PZ v Žiari nad Hronom, ako aj následné rozdávanie počas vianočných sviatkov a „Týždňa bezpečnosti na cestách Banskobystrického kraja“,

ktorý bol zrealizovaný v súvislosti s vydaným príkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ Banská Bystrica č. KRPZ-BB-KDI-9-151/2014 zo dňa 24.11.2014 v čase od 22.12.2014 do 28.12.2014. Týmto konaním mal menovaný porušiť časť I. písm. a) bod 1 rozkazu ministra vnútra SR č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ, ako aj základnú povinnosť policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z.

2. Rozhodnutie vychádza zo skutočností, že dňa 17.12.2014 riaditeľ okresného riaditeľstva plk. Ing. L. X. zvolal poradu, ktorej sa zúčastnili riaditeľ Okresného dopravného inšpektorátu v Žiari nad Hronom, pplk. Mgr. L. E., vedúci oddelenia výkonu služby okresného dopravného inšpektorátu mjr. JUDr. U. U. a riaditeľ odboru poriadkovej polície okresného riaditeľstva - sťažovateľ - za účelom oboznámenia sa s „Týždňom bezpečnosti na cestách Banskobystrického kraja“ v čase od 22.12.2014 do 28.12.2014, ktorého cieľom bolo predchádzať vzniku dopravných nehôd a následkom na životoch, zdravia a majetku a preventívne pôsobiť na všetkých účastníkov cestnej premávky. Súčasťou dopravno-preventívnej akcie bolo aj rozdávanie prezentačných predmetov tým účastníkom cestnej premávky, ktorí jazdili disciplinovaní a nespáchali priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Riaditeľ okresného riaditeľstva odovzdal tieto prezentačné predmety vedúcemu oddelenia výkonu služby okresného dopravného inšpektorátu a uložil mu pokyn rozdeliť ich na okresný dopravný inšpektorát a odbor poriadkovej polície okresného riaditeľstva, čo mjr. JUDr. U. U. aj splnil a približne polovicu odovzdal riaditeľovi odboru poriadkovej polície okresného riaditeľstva. Ďalej bola na porade riaditeľov odboru poriadkovej polície okresného riaditeľstva uložená úloha uvedených prezentačných predmetov rozdeliť po jednotlivých obvodných oddeleniach PZ v rámci okresného riaditeľstva. Plnenie úlohy smerovalo k zabezpečeniu výkonu služby počas s „Týždňa bezpečnosti na cestách Banskobystrického kraja“ v čase od 22.12.2014 do 28.12.2014. Dňa 19.12.2014 v čase o 07.30 hod. riaditeľ okresného riaditeľstva uložil zástupcovi riaditeľa okresného riaditeľstva pplk. Ing. U. P. lohu, zistiť stav prezenčných materiálov po jednotlivých obvodných oddeleniach PZ a na okresnom dopravnom inšpektoráte. Následne zástupca riaditeľa okresného riaditeľstva informoval riaditeľa okresného riaditeľstva, že sťažovateľ uvedené prezentačné predmety odovzdal len na Obvodné oddelenie PZ Žiar nad Hronom. Riaditeľ okresného riaditeľstva si túto informáciu overil u zástupkyne riaditeľa pre výkon služby Obvodného oddelenia PZ Žiar nad Hronom mjr. Mgr. C. M., ktorá uviedla, že uvedené prezentačné predmety už boli rozdane účastníkom cestnej premávky počas dňa 18.12.2014 príslušníkmi PZ zaradenými na Obvodné oddelenie PZ Žiar nad Hronom.

3. Žalovaný v preskúvanom rozhodnutí k námietkam uviedol, že sťažovateľovi nebolo odopreté právo nahliadnuť do spisu a robiť si z neho výpisky v súlade s § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. Pokiaľ splnenie uloženej úlohy považoval za protizákonné, mal postupovať v zmysle § 48 ods. 4 predmetného zákona a tým si splniť povinnosť a upozorniť na to nadriadeného. Výklad k ustanoveniam nariadenia MV SR č. 33/2014 s disciplinárnym konaním nesúvisí, považoval ho za účelové. Skonštatoval že námietky sú neodôvodnené, prvostupňové správne rozhodnutie považoval za preskúmateľné a vydané v súlade so zákonom.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Sťažovateľ podal proti preskúvanému rozhodnutiu správnu žalobu. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť z nasledujúcich dôvodov:

- právne irelevantné je všeobecné konštatovanie, že za porušenie údajného pokynu sa nikdy nevedlo disciplinárne konanie proti inej osobe. Musí byť pritom konkretizované, ktoré právo sťažovateľa vyplývajúce zo služobného pomeru malo byť konaním žalovaného porušené a na základe ktorého z kritérií uvedených v § 2a ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. sa tak malo stať. Rovnako predmetom disciplinárneho konania bolo disciplinárne previnenie konkrétneho policajta (sťažovateľa). Je pritom potrebné uviesť, že nie je nevyhnutné, aby sa správny orgán zaoberal každou vznesenou námietkou, avšak musí byť zrejmé, na základe čoho dospel k právnemu záveru vo svojom rozhodnutí (napr. rozsudok NS SR 10Sžo/202/2015).

- vzhľadom na to, že správne trestanie preberá zásady trestného konania, je potrebné tieto aplikovať aj pre zistenie totožnosti skutku, resp. či v konkrétnej veci ide o jeden alebo viac rôznych a samostatne posudzovaných skutkov. V danom prípade bolo nepochybné, že od začatia disciplinárneho konania voči sťažovateľovi bola totožnosť skutku / pre ktorý sa voči nemu viedlo disciplinárne konanie a za ktorý bolo sťažovateľovi uložené disciplinárne opatrenie/ zachovaná.

- procesné práva v zmysle § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. neboli porušené.

- ako čiastočne dôvodnú je možné považovať námietku sťažovateľa v časti preskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu z hľadiska dôvodov pre uloženie disciplinárneho opatrenia vo forme písomného pokarhania podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. Aj keď je možné zo stručného odôvodnenia uloženia disciplinárneho opatrenia vyvodiť, že vzhľadom na najmiernejšiu formu uloženého disciplinárneho opatrenia je zrejmé, že si sťažovateľ doposiaľ riadne plnil svoje služobné povinnosti, je dôležité na tomto mieste uviesť, že správny súd nemôže svojou rozhodovacou činnosťou nahrádzať správnu úvahu a rozhodnutie orgánu verejnej správy, inak by poprel zmysel a úlohu správnych orgánov. Napriek tomuto uvedenému nedostatku však považoval krajský súd napadnuté rozhodnutie aj v časti uloženia disciplinárneho opatrenia za zákonné.

- nedošlo k takým porušeniam sťažovateľom namietaných zákonných ustanovení, na základe ktorých by súd považoval za potrebné žalobe vyhovieť. Konanie predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia bolo vykonané v súlade so zákonom. Žalovaný tiež rešpektoval zásadu zákonnosti, zásadu materiálnej pravdy, princíp rovnosti zbraní a princíp nezneužitia úvahy. Správne orgány náležite zistili skutkový stav a pred vydaním rozhodnutia si zaobstarali všetky potrebné podklady.

- žalovaný pri zisťovaní skutkového stavu vychádzal z úradných záznamom plk. Ing. L. X., pplk. Mgr. L. E. a mjr. JUDr. U. U.. Zhodne z nich vyplýva úloha, ktorú im uložil riaditeľ OR PZ k splneniu príkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici evidovaného pod č. KRPZ-BB-KDI-9-151/2014 zo dňa 24.11.2014. Úplne bol zistený skutočný stav veci.

- úvaha správneho orgánu, že ak by pokyn riaditeľa okresného riaditeľstva PZ nebol na porade presne stanovený, sťažovateľ by prezentačné predmety neodovzdal ani na Obvodné oddelenie PZ ZH, bola opodstatnená.

- argumentáciu sťažovateľa ohľadne nesúladu pokynu riaditeľa OR PZ ZH na porade dňa 17.12.2014 s predpisom MV SR č. 33/2014 rovnako považoval súd za právne irelevantnú, pretože v predmetnej veci išlo evidentne o ústny príkaz nadriadeného policajta. Ak považoval ústny príkaz nadriadeného policajta za nezákonný, mal zákonom uloženú povinnosť na túto skutočnosť nadriadeného upozorniť (§ 48 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z.), čo však neurobil. Z administratívneho spisu, predovšetkým z výpovedí označených svedkov, vyplynuli skutočnosti uvedené v odôvodnení rozhodnutia žalovaného.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

5. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,

- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

6. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä

uviedol, že:

- súd nevychádzal zo skutkového stavu veci, ktorý bol zistený v správnom konaní, pretože nemal k dispozícii administratívny spis. O tom svedčí obsah súdneho spisu, ktorý si sťažovateľ vyžiadala.
- sťažovateľ spis z disciplinárneho konania ako aj prvostupňové správne rozhodnutie predložiť nemohol z dôvodu, že žalovaný mu spis ako aj rozhodnutia vo fotokópii odmietol sprístupniť.
- námietku vo veci porušenia zásady rovnakého zaobchádzania súd hodnotil ako právne irelevantnú, pričom s úvahou súdu v bode 21 sa stotožniť nemožno. Sťažovateľ tento žalobný dôvod podrobne v žalobe vymedzil.
- súd nesprávne aplikoval § 56 ods. 2, § 241 ods. 1, ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. Odôvodnenie sankcie je nevyhnutnou súčasťou odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia. Ak absentuje potom je rozhodnutie nepreskúmateľné a nemožno vylúčiť možnosť, že na nápravu policajta a obnovenie služobnej disciplíny postačovala výčitka.
- pod bodom 23. súd uvádza rozsiahly počet konštatácií, ktoré sa nezakladajú na pravde.
- súd nerozlišoval medzi pokynom a príkazom nadriadeného. Sťažovateľ v žalobe hovoril výhradne o pokyne. Nariadenie č 33/2014 upravuje vydávanie pokynov ako takých a z jeho ustanovení nemožno vyvodiť, že sa nevzťahuje na vydávanie ústnych pokynov.
- žiadny pokyn, pre ktorý bol potrestaný mu vydaný nebol.
- ak by sa súd oboznámil s administratívnym spisom bol by nútený konštatovať, že výpovede svedkov nie sú v logickej a právnej jednote s preskúmaným ako aj prvostupňovým rozhodnutím.

7. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

B)

8. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že s právnym názorom sťažovateľa nesúhlasí a má za to, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuvádza žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli dôvodom na jeho zrušenie, ale iba cituje svoj právny názor. V plnom rozsahu sa žalovaný pridržiaval svojho písomného stanoviska k podanej žalobe zo dňa 02.05.2016 a navrhol, aby súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

9. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.01.2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z., služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

Podľa § 48 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., ak sa policajt domnieva, že rozkaz, nariadenie, príkaz alebo pokyn jeho nadriadeného je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, je povinný na to nadriadeného upozorniť. Ak nadriadený trvá na splnení rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu, musí ho policajtovi písomne potvrdiť a policajt je povinný ho splniť. Písomné potvrdenie sa nevyžaduje, ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania. Policajt je povinný odprieť splnenie rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu nadriadeného, ak by jeho splnením spáchal trestný čin; túto skutočnosť oznámi bezodkladne vyššiemu nadriadenému.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

Podľa § 56 ods. 1, ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Policajtovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa. Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

Podľa § 233 ods. 2 cit. zákona oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., účastníci konania majú právo nahliadať do spisov s výnimkou protokolov o hlasovaní a robiť si z nich výpisy.

Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 238 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka.

Podľa § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 241 ods. 1 prvá veta zákona č. 73/1998 Z.z., rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní.

Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

Podľa § 461 S.s.p., kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

10. Sťažovateľ na prvom mieste namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.). Kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) musí zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na

druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Sťažovateľ taktiež namietal, že správny súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, kasačný súd uvádza, že pojem "právo na spravodlivý proces" nahrádza doterajší pojem "odňatie možnosti konať pred súdom", nakoľko obsahové znaky pojmu "právo na spravodlivý proces" vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu Slovenskej republiky a v zmysle tohto pojmu musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti; nestačí jedna izolovaná vada na uplatnenie kasačnej sťažnosti a naopak, ak konanie ako celok znaky spravodlivosti nevykazuje, bude kasačná sťažnosť v zmysle § 439 ods. 1 prípustná vždy.

12. V súvislosti s uvedeným kasačný súd konštatuje, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci ani nesprávny procesný postup majúci za následok porušenie práva na spravodlivý proces. Námietky v kasačnej sťažnosti sú založené najmä na skutočnosti, že podľa názoru sťažovateľa krajský súd nemal k dispozícii administratívny spis a preto dôvody súdu nevychádzajú zo skutkového stavu zisteného v administratívnom konaní.

13. Kasačný súd z obsahu súdneho spisu, ktorého prílohu tvorí spis ako prvostupňového správneho orgánu tak aj žalovaného, zistil, že administratívny spis bol krajskému súdu doručený dňa 05.05.2016 spolu s vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 02.05.2016 čo vyplýva aj z predmetného vyjadrenia (č. l. 49). Sťažovateľovi bola zaslaná na základe jeho žiadosti fotokópia súdneho spisu k predmetnému konaniu, z ktorej táto skutočnosť taktiež vyplýva, konkrétne zo spisového prehľadu, kde v časti „Zoznam pripojených spisov“ je uvedené, že súčasťou je spis Ministerstva vnútra SR: KRPZ-BB-VO2-1-004/15-PK, s dátumom pripojenia 05.05.2016. Vzhľadom na uvedené sú tvrdenia sťažovateľa neopodstatnené a bezpredmetné.

14. Čo sa týka neumožnenia vyhotovenia kópii z administratívneho spisu zo strany správneho orgánu, zákon č. 73/1998 Z. z. upravil v § 237 ods. 2 spôsob využitia práva účastníka konania tak, že účastníci konania majú právo nahliadať do spisov s výnimkou protokolov o hlasovaní a robiť si z nich výpisy. Toto právo sťažovateľa bolo úkonom zo dňa 13.01.2015 rešpektované. Osobitný predpis (zákon č. 73/1998 Z. z.), podľa ktorého bol žalovaný povinný postupovať mu neukladá povinnosť umožniť účastníkovi konania vyhotovovať si zo spisu kópie. Právo na vyhotovenie kópií spisov vyplýva účastníkom správneho konania, ktoré sa riadi ustanoveniami zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), ktorého aplikácia je v konaniach podľa zákona č. 73/1998 Z. z. vylúčená (§ 247a cit. zákona). Uvedený postup je síce príliš formalistický, avšak kasačný súd sa aj v tomto prípade stotožňuje s názorom správneho súdu, že sťažovateľ sa s podkladmi pre rozhodnutie mal možnosť oboznámiť, a ak aj žalovaný, riadiac sa prísne textom zákona mu neumožnil robiť si kópie zo spisu, nemožno túto vadu považovať za takú, ktorá mohla mať vplyv na správnosť a zákonnosť rozhodnutia žalovaného. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (m. m. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/94/2015 z 22.02.2017, sp. zn. 8Sžo/92/2015 z 30. 3. 2017, 3Asan/3/2016 z 21.03. 2018, sp. zn. 1Sžsk/5/2017 20.02.2018...)

15. Kasačný súd dáva do pozornosti, že policajť je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, dodržiavať služobnú disciplínu (§ 48 ods. 3 písm. a/, g/ a h/ predmetného zákona). Z obsahu služobnej prísahy policajta zakotvenej v ustanovení § 17 ods. 1 zákona

o štátnej službe vyplýva, že policajt má byť čestným, statočným a disciplinovaným, a svoje sily a schopnosti vynaloží na ochranu práv občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života; riadi sa ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Zákonná úprava služobného pomeru príslušníkov Policajného zboru poskytuje príslušníkom v služobnom pomere nižšiu mieru ochrany než je to u zamestnancov v pracovnom pomere, resp. kladie na príslušníkov Policajného zboru vyššie nároky a požiadavky na čestnosť a rešpektovanie zákona.

16. V predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje. Sťažovateľ nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený žalovaným a s ktorým sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností preskúmané rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Preto, ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutie žalovaného považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorým zamietol žalobu sťažovateľa, považovať za správne.

17. K námietke ohľadne uloženia výčitky miesto písomného pokarhania súd konštatuje, že písomné pokarhanie, aj keď je disciplinárnym opatrením, je len prostriedkom výchovného pôsobenia - upozornením nemajúcim povahu trestu. Príslušníka, ktorému bolo uložené, nepostihuje na majetku či peňažných služobných nárokoch a ani neovplyvňuje jeho služobné postavenie. Ide čisto o hodnotiace stanovisko služobného orgánu (nadriadeného) k stavu splnenia či nesplnenia konkrétnej služobnej povinnosti. Písomné pokarhanie ako najnižšie disciplinárne opatrenie [§ 53 písm. a) cit. zákona] je prostriedkom výchovného pôsobenia - upozornením, ktoré nemá povahu trestu. Posúdenie závažnosti disciplinárneho previnenia pri rozhodovaní o uložení druhu disciplinárneho opatrenia z hľadiska možnosti nápravy policajta a obnovenie služobnej disciplíny podlieha správnej úvahe konajúceho služobného orgánu, ktorý pri rozhodovaní prihliada na zákonné kritériá pre ukladanie disciplinárnych opatrení - povahu protiprávneho konania, okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností. Pri preskúmaní rozhodnutia vydaného na základe správneho uváženia súd skúma iba to, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom; súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. Uloženie druhu disciplinárneho opatrenia je výlučne v kompetencii nadriadeného. Súd je toho názoru, že žalovaný pri rozhodovaní o postihu sťažovateľa za spáchané disciplinárne previnenie postupoval plne v medziach zákona, jeho správna úvaha o druhu disciplinárneho opatrenia uloženého sťažovateľovi nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom a bola pre účely jeho preskúmania súdom dostatočne odôvodnená. Súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že uloženie najmiernejšieho disciplinárneho opatrenia za skutok, ktorý je disciplinárnym previnením, nemožno považovať za neprímerané či nedovoleným spôsobom poškodzujúce práva a záujmy sťažovateľa.

18. Konanie o disciplinárnom previnení a ukladanie sankcie zaň, vychádza zo zásad trestnoprávnej úpravy, v zmysle ktorej bez ohľadu na to, či ide o trestnú zodpovednosť podľa trestného práva, administratívne trestanie alebo disciplinárne trestanie, obvinený z porušenia právnej povinnosti má vždy právo vedieť, za ktorý skutok sa mu sankcia za porušenie právnej povinnosti ukladá, a preto vo výroku rozhodnutia, ktorým sa mu ukladá sankcia za porušenie právnej povinnosti, by mal byť skutok uvedený určitým spôsobom tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným skutkom. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že v predmetnej veci od začatia disciplinárneho konania voči sťažovateľovi bola totožnosť skutku / pre ktorý sa voči nemu viedlo disciplinárne konanie a za ktorý bolo sťažovateľovi uložené disciplinárne opatrenie/ zachovaná. Vzhľadom na uvedené súd v danej veci dospel k záveru, že disciplinárny rozkaz, ktorým bolo sťažovateľovi uložené podľa § 53 ods. 1 písm. a/ disciplinárne opatrenie spĺňa obsahové náležitosti rozhodnutia vymedzené v ustanovení § 241 ods. 1, 2 a 3 zákona o štátnej službe. Vychádza zo skutočného stavu veci, obsahuje výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Je v ňom uvedené, kto ho vydal, dátum vydania a označenie sťažovateľa. Je preto

nedôvodná námietka sťažovateľa vo vzťahu k nepreskúmateľnosti správneho rozhodnutia.

19. Nariadenia, príkazy, pokyny či rozkazy musí príslušník Policajného zboru plniť bez ohľadu na ich formu, či už ústnu alebo písomnú, nakoľko vyžadovanie písomnej formy príkazu či pokynu v každom prípade by bolo v rozpore s účelom predmetného zákona. V zákone č. 73/1998 Z.z. je jednoznačne ustanovené, v ktorých prípadoch sa obligatórne vyžaduje písomná forma (napr. § 48 ods. 4, § 48a ods. 10-11 atď.) Za pomoci výkladového pravidla „argumentum o contrario“ možno dospieť k záveru, že v ostatných prípadoch zákon písomnú formu nevyžaduje. Čo sa týka namietanej nezákonnosti vydaného pokynu, sťažovateľ mal zákonnú povinnosť zakotvenú § 48 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., ak sa domnieval že pokyn je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, upozorniť na to nadriadeného, čo sťažovateľ neurobil a preto namietané skutočnosti kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodné.

20. Námietka ohľadom nerovnakého zaobchádzania zo strany správnych orgánov je v predmetnom konaní irelevantná vzhľadom na to, že predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým bolo uložené disciplinárne opatrenie osobe sťažovateľa. Navyše, ak sa u niektorého z policajtov nepostupuje v súlade so zákonom, to neznamená, že v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania by malo byť, aby sa takto postupovalo vo vzťahu k všetkým policajtom.

21. Vo svetle uvedeného, námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Krajský súd sa s podstatnými právnymi námietkami sťažovateľa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

22. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.). Žalovanému ich nepriznal v zmysle § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

23. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.